{Trong thời trước các ngươi, một tên vua có một vị pháp sư

Ông Suhaib thuật lại rằng Thiên Sứ của Allah nói: {Trong thời trước các ngươi, một tên vua có một vị pháp sư bên cạnh. Khi vị pháp sư già đi, ông ta nói với vua của mình: "Tôi đã già, vì vậy ngài hãy gửi cho tôi một cậu thiếu niên để tôi có thể dạy cho nó phép thuật". Thế là, tên vua đã gửi một chàng thiếu niên đến cho ông để ông dạy cậu ấy. Trên đường đến chỗ học, chàng thiếu niên thường đi ngang qua một vị tu sĩ, cậu ta ngồi xuống bên cạnh vị tu sĩ đó và lắng nghe những lời của ông ta, và cậu ta đã rất thích thú. Vì vậy, bất cứ khi nào chàng thiếu niên đi gặp vị pháp sư, cậu ta đều ghé qua chỗ vị tu sĩ và ngồi xuống bên cạnh ông ta, nên khi đến gặp pháp sư thì bị ông ta đánh. Chàng thiếu niên than điều đó với vị tu sĩ. Vị tu sĩ nói với cậu ta: "Nếu con sợ pháp sư thì con hãy nói là do gia đình nên đã đến trễ, còn nếu con sợ gia đình mình thì con hãy nói là do vị pháp sư đã giữ con lại nên con về trễ". Và cứ như vậy, một ngày nọ, (trên đường đi) chàng thiếu niên gặp một con thú khổng lồ gây cản trở mọi người. Cậu ta nói: "Hôm nay mình sẽ biết vị pháp sư tốt hơn hay vị tu sĩ tốt hơn?" Vì vậy, cậu ta lấy một hòn đá và nói: "Lạy Allah, nếu công việc của vị tu sĩ được Ngài yêu thích hơn công việc của vị pháp sư thì xin Ngài hãy giết con thú này để mọi người có thể đi qua". Nói xong, cậu ta ném hòn đá và giết được con thú, và mọi người đi qua. Sau đó, chàng thiếu niên đến gặp vị tu sĩ và kể lại sự việc với ông. Vị tu sĩ nói với chàng thiếu niên: "Đúng rồi con trai của ta, hôm nay con thật sự đã tốt hơn ta. Tình hình của con đã đạt đến mức mà ta thấy con sẽ bị thử thách, và nếu con bị thử thách thì con đừng chỉ ra ta". Chàng thiếu niên đã chữa lành người mù và người phong hủi, và cậu ta chữa lành mọi bệnh tật khác. Bấy giờ, một vị cận thần của tên vua bị mù, nghe tin, nên đã mang đến cho chàng thiếu niên nhiều quà cáp và nói "Tất cả những gì ở đây là dành cho cậu nếu cậu chữa lành cho tôi". Chàng thiếu niên nói: "Tôi không chữa lành cho ai cả, chỉ có Allah (Thượng Đế của vạn vật) mới chữa lành. Nếu ông tin vào Allah, tôi sẽ cầu xin Allah và Ngài sẽ chữa lành cho ông". Vì vậy, ông ta tin vào Allah và Ngài đã chữa lành cho ông ta". Sau đó, ông ta đến gặp vua và ngồi xuống với vua như thường lệ. Tên vua hỏi ông: "Ai đã phục hồi thị lực cho ngươi?" Người đàn ông nói: "Thượng Đế của tôi." Tên vua nói: "Ngoài ta ra, ngươi còn có Thượng Đế nào khác ư? Vị cận thần đó nói: "Thượng Đế của tôi và Thượng Đế của Ngài là Allah". Vì vậy, tên vua bắt giữ ông ta và tra tấn ông ta cho đến khi ông ta chỉ ra chàng thiếu niên. Sau đó, chàng thiếu niên được đưa đến trình diện, tên vua nói với cậu ta: "Này con trai của ta, phép thuật của con đã đạt đến một cấp độ mà con có thể chữa lành người mù và người phong hủi, và con có thể làm nhiều điều khác". Chàng thiếu niên nói: "Tôi không chữa lành cho bất kỳ ai, chỉ có Allah mới chữa lành." Vì vậy, tên vua bắt giữ cậu ta và tra tấn cậu ta cho đến khi cậu ta tiết lộ vị tu sĩ. Vị tu sĩ được đưa đến và tên vua nói với ông: "Hãy từ bỏ tôn giáo của ông!" Vị tu sĩ từ chối, vì vậy tên vua ra lệnh cho quân lính lấy cái cưa cưa đôi thân thể ông từ trên đỉnh đầu xuống. Sau đó, tên vua ra lệnh đưa vị cận thần của hắn đến và nói với ông ta: "Hãy từ bỏ tôn giáo của ngươi." Vị

cận thần từ chối, vì vậy tên vua ra lệnh cho quân lính dùng cái cưa cưa đôi ông ta từ trên đỉnh đầu xuống. Sau đó, chàng thiếu niên được đưa đến, tên vua bảo cậu ta từ bỏ tôn giáo của mình, nhưng cậu ta từ chối. Tên vua ra lệnh cho quân lính bắt chàng thiếu niên lên một ngọn núi và khi lên đến đỉnh, nếu cậu ta chịu từ bỏ tôn giáo của mình thì tha cho cậu ta còn nếu cậu ta không chịu từ bỏ thì hãy ném cậu ta xuống. Vậy là họ đưa chàng thiếu niên lên núi, và chàng thiếu niên nói, “Lạy Allah, xin Ngài hãy cứu bề tôi khỏi họ theo cách Ngài muốn”, thế là ngọn núi rung chuyển và tất cả họ đều rơi xuống. Sau đó, chàng thiếu niên đi bộ đến gặp tên vua. Tên vua nói với cậu ta: Các bạn đồng hành của ngươi đã làm gì? Chàng thiếu niên nói: “Allah đã giúp tôi tiêu diệt họ”. Tên vua ra lệnh cho quân lính bắt chàng thiếu niên lên một con thuyền và đưa cậu ta ra giữa biển, nếu cậu ta chịu từ bỏ tôn giáo của mình thì thả cậu ta còn nếu cậu ta không chịu từ bỏ thì hãy ném cậu ta xuống biển. Vậy là họ đưa chàng thiếu niên đi, và chàng thiếu niên nói, “Lạy Allah, xin Ngài hãy cứu bề tôi khỏi họ theo cách Ngài muốn”, thế là con thuyền bị lật và tất cả họ đều chết chìm. Sau đó, chàng thiếu niên đi bộ trở về gặp tên vua. Tên vua nói với cậu ta: Các bạn đồng hành của ngươi đã làm gì? Chàng thiếu niên nói: “Allah đã giúp tôi tiêu diệt họ”. Sau đó, chàng thiếu niên nói với tên vua: “Ngài không thể giết được tôi trừ khi ngài phải làm theo những gì tôi ra lệnh cho ngài”. Tên vua nói: “Đó là gì?” Chàng thiếu niên nói: Ngài hãy tập hợp mọi người tại một nơi và trói tôi trên một thân cây, sau đó ngài lấy một mũi tên từ ống đựng tên của tôi và tra mũi tên vào cung, sau đó ngài hãy nói: ‘Nhân danh Allah, Thượng Đế của chàng thiếu niên’, rồi bắn tôi. Nếu ngài làm đúng như vậy thì ngài sẽ giết được tôi”. Thế là, tên vua tập hợp mọi người tại một nơi và trói chàng thiếu niên trên thân cây. Sau đó hắn ta lấy một mũi tên từ ống đựng tên của cậu ta, rồi tra mũi tên vào cung, và nói: “Nhân danh Allah, Thượng Đế chàng thiếu niên”, rồi bắn và mũi tên trúng vào thái dương của cậu ta. Chàng thiếu niên đặt tay mình lên thái dương tại chỗ của mũi tên và chết. Sau đó, mọi người hô vang, nói: “Chúng tôi tin vào Thượng Đế của đứa trẻ, chúng tôi tin vào Thượng Đế của đứa trẻ, chúng tôi tin vào Thượng Đế của đứa trẻ”. Có người nói với tên vua: Ngài đã thấy điều ngài đã làm chưa? Thượng Đế đã giáng xuống bởi hành động của ngài. Dân chúng đã tin. Tên vua sau đó ra lệnh đào các hào ở cửa ngõ các con phố. Thế là chúng đã được đào và đốt lửa lên trong đó. Tên vua nói: “Bất kỳ ai không từ bỏ tôn giáo của mình, hãy ném chúng vào đó”. Họ đã làm như vậy cho đến khi một người phụ nữ đến với một đứa con nhỏ của mình và cô ấy ngần ngại không muốn rơi vào đó. Vì vậy, đứa bé nói với cô ấy: “Mẹ ơi, hãy kiên nhẫn và chịu đựng, vì mẹ đang ở trên chân lý.}

[Sahih (chính xác)] [Do Muslim ghi]

Nabi □ cho biết rằng có một vị vua ở một trong các cộng đồng thời trước, và ông ta có một vị pháp sư. Khi vị pháp sư già đi, ông ta nói với vua của mình: “Tôi đã già, vì vậy ngài hãy gửi cho tôi một cậu thiếu niên để tôi có thể dạy cho nó phép thuật” Thế là, tên vua đã gửi một chàng thiếu niên đến cho ông để ông dạy cậu ấy. Trên đường đến chỗ vị pháp sư, chàng thiếu niên thường đi ngang qua một vị tu sĩ, ghé lại và ngồi xuống bên cạnh vị tu sĩ đó và lắng nghe những lời của ông ta, và cậu ta đã rất thích thú. Vì vậy, bất cứ khi nào chàng thiếu niên đi gặp vị pháp sư, cậu ta đều ghé qua chỗ vị tu sĩ và ngồi xuống bên cạnh ông ta, nên khi đến gặp pháp sư thì bị ông ta đánh. Chàng thiếu niên than điều đó với vị tu sĩ. Vị tu sĩ nói với cậu ta: "Nếu con sợ pháp sư thì con hãy nói là do gia đình nên đã đến trễ, còn nếu con sợ gia đình mình thì con hãy nói là do vị pháp sư đã giữ con lại nên con về trễ". Và cứ như vậy, một ngày nọ, (trên đường đi) chàng thiếu niên gặp một con thú khổng lồ gây cản trở mọi

người. Cậu ta nói: "Hôm nay mình sẽ biết vị pháp sư tốt hơn hay vị tu sĩ tốt hơn?" Vì vậy, cậu ta lấy một hòn đá và nói: "Lạy Allah, nếu công việc của vị tu sĩ được Ngài yêu thích hơn công việc của vị pháp sư thì xin Ngài hãy giết con thú này để mọi người có thể đi qua". Nói xong, cậu ta ném hòn đá và giết được con thú, và mọi người đi qua. Sau đó, chàng thiếu niên đến gặp vị tu sĩ và kể lại sự việc với ông. Vị tu sĩ nói với chàng thiếu niên: "Đúng rồi con trai của ta, hôm nay con thật sự đã tốt hơn ta. Tình hình của con đã đạt đến mức mà ta thấy con sẽ bị thử thách, và nếu con bị thử thách thì con đừng chỉ ra ta". Chàng thiếu niên đã chữa lành người mù và người phong hủi, và cậu ta chữa lành mọi bệnh tật khác. Bấy giờ, một vị cận thần của tên vua bị mù, nghe tin, nên đã mang đến cho chàng thiếu niên nhiều quà cáp và nói với cậu ta: "Tất cả những gì ở đây là dành cho cậu nếu cậu chữa lành cho tôi" Chàng thiếu niên nói: "Tôi không chữa lành cho ai cả, chỉ có Allah (Thượng Đế của vạn vật) mới chữa lành. Nếu ông tin vào Allah, tôi sẽ cầu xin Allah và Ngài sẽ chữa lành cho ông". Vì vậy, ông ta tin vào Allah và Ngài đã chữa lành cho ông ta". Sau đó, ông ta đến gặp vua và ngồi xuống với vua như thường lệ. Tên vua hỏi ông: "Ai đã phục hồi thị lực cho ngươi?" Người đàn ông nói: "Thượng Đế của tôi." Tên vua nói: "Ngoài ta ra, ngươi còn có Thượng Đế nào khác ư? Vị cận thần đó nói: "Thượng Đế của tôi và Thượng Đế của Ngài là Allah". Vì vậy, tên vua bắt giữ ông ta và tra tấn ông ta cho đến khi ông ta chỉ ra chàng thiếu niên. Sau đó, chàng thiếu niên được đưa đến trình diện, tên vua nói với cậu ta: "Này con trai của ta, phép thuật của con đã đạt đến một cấp độ mà con có thể chữa lành người mù và người phong hủi, và con có thể làm nhiều điều khác". Chàng thiếu niên nói: "Tôi không chữa lành cho bất kỳ ai, chỉ có Allah mới chữa lành." Vì vậy, tên vua bắt giữ cậu ta và tra tấn cậu ta cho đến khi cậu ta tiết lộ vị tu sĩ. Vị tu sĩ được đưa đến và tên vua nói với ông: "Hãy từ bỏ tôn giáo của ông!" Vị tu sĩ từ chối, vì vậy tên vua ra lệnh cho quân lính lấy cái cưa cưa đôi thân thể ông từ trên đỉnh đầu xuống. Sau đó, tên vua ra lệnh đưa vị cận thần của hắn đến và nói với ông ta: "Hãy từ bỏ tôn giáo của ngươi." Vị cận thần từ chối, vì vậy tên vua ra lệnh cho quân lính dùng cái cưa cưa đôi ông ta từ trên đỉnh đầu xuống. Sau đó, chàng thiếu niên được đưa đến, tên vua bảo cậu ta từ bỏ tôn giáo của mình, nhưng cậu ta từ chối. Tên vua ra lệnh cho quân lính gồm khoảng ba đến mười người bắt chàng thiếu niên lên một ngọn núi và khi lên đến đỉnh, nếu cậu ta chịu từ bỏ tôn giáo của mình thì tha cho cậu ta còn nếu cậu ta không chịu từ bỏ thì hãy ném cậu ta xuống. Vậy là họ đưa chàng thiếu niên lên núi. Và chàng thiếu niên nói, "Lạy Allah, xin Ngài hãy cứu bề tôi khỏi họ theo cách Ngài muốn", thế là ngọn núi rung chuyển và tất cả họ đều rơi xuống. Sau đó, chàng thiếu niên đi bộ đến gặp tên vua. Tên vua nói với cậu ta: Các bạn đồng hành của ngươi đã làm gì? Chàng thiếu niên nói: "Allah đã giúp tôi tiêu diệt họ". Tên vua ra lệnh cho quân lính bắt chàng thiếu niên lên một con thuyền và đưa cậu ta ra giữa biển, nếu cậu ta chịu từ bỏ tôn giáo của mình thì thả cậu ta còn nếu cậu ta không chịu từ bỏ thì hãy ném cậu ta xuống biển. Vậy là họ đưa chàng thiếu niên đi, và chàng thiếu niên nói, "Lạy Allah, xin Ngài cứu bề tôi khỏi họ theo cách Ngài muốn", thế là con thuyền bị lật và tất cả họ đều chết chìm. Sau đó, chàng thiếu niên đi bộ trở về gặp tên vua. Tên vua nói với cậu ta: Các bạn đồng hành của ngươi đã làm gì? Chàng thiếu niên nói: "Allah đã giúp tôi tiêu diệt họ". Sau đó, chàng thiếu niên nói với tên vua: "Ngài không thể giết được tôi trừ khi ngài phải làm theo những gì tôi ra lệnh cho ngài". Tên vua nói: "Đó là gì?" Chàng thiếu niên nói: Ngài hãy tập hợp mọi người tại một nơi và trói tôi trên một thân cây, sau đó ngài lấy một mũi tên từ ống đựng tên của tôi và đặt mũi tên vào cung, sau đó ngài hãy nói: 'Nhân danh Allah, Thượng Đế của chàng thiếu niên', rồi bắn tôi. Nếu ngài làm đúng như vậy thì ngài sẽ giết được tôi". Thế là, tên vua tập hợp mọi người tại một nơi và trói chàng thiếu niên trên thân cây. Sau đó hắn ta lấy một mũi tên từ ống đựng tên của cậu ta, rồi đặt mũi tên vào cung, và

nói: “Nhân danh Allah, Thượng Đế chàng thiếu niên”, rồi bắn và mũi tên trúng vào thái dương của cậu ta, đó là phần giữa mắt và tai. Chàng thiếu niên đặt tay mình lên thái dương tại chỗ của mũi tên và chết. Sau đó, mọi người hô vang, nói: “Chúng tôi tin vào Thượng Đế của đứa trẻ, chúng tôi tin vào Thượng Đế của đứa trẻ, chúng tôi tin vào Thượng Đế của đứa trẻ”. Có người nói với tên vua: Ngài đã thấy điều ngài đã làm chưa? Thượng Đế đã giáng xuống bởi hành động của ngài. Dân chúng đã tin. Tên vua sau đó ra lệnh đào các hào ở cửa ngõ các con phố. Thế là chúng đã được đào và đốt lửa lên trong đó. Tên vua nói: “Bất kỳ ai không từ bỏ tôn giáo của mình, hãy ném chúng vào đó”. Họ đã làm như vậy cho đến khi một người phụ nữ đến với một đứa con nhỏ của mình và cô ấy ngần ngại không muốn rơi vào đó. Vì vậy, đứa bé nói với cô ấy: “Mẹ ơi, hãy kiên nhẫn và chịu đựng, vì mẹ đang ở trên chân lý.”

http://sunnah.global/hadeeth/vi/show/3303